

The Year of Three

Ferdinando Frega

GILLETTE: DIE JAAR VAN DRIE – BEDRYF 4

Dit was nog vroeg op daardie Maartoggend toe iemand die deurklokkie gelui het.

Almal het dadelik begin vra wie dit kon wees. My dogter Giorgia het geglimlag en met volmaakte selfvertroue aangekondig:
“Uiteindelik. Hulle het gekom om jou te arresteer.”

Soos dit geblyk het, was dit net die posbode.

Die vorige aand het hy vergeet om ’n telegram af te lewer. Bang dat die fout hom sy werk kon kos, het hy besluit om dit met dagbreek reg te stel. Vir hom was die uur blykbaar ’n klein besonderheid.

My vrou het die telegram uit nuuskierigheid oopgemaak. Dit het gelui:
“Haar Edele Mevrou en haar eggenoot word uitgenooi om die geleentheid by te woon wat op 30 Mei in die Saal van die Archonte in Reggio Calabria gehou sal word, getiteld: Tweelinge Gebore in die Jaar 1993.
Kontak asseblief die sekretariaat binne drie dae ná ontvangs van hierdie telegram om bywoning te bevestig. Geen onkoste sal aangegaan word nie.”

Ons het na mekaar gekyk.
Drie-en-dertig jaar het verbygegaan. Sulke geleenthede gebeur nie gereeld nie.
Ons was nuuskierig.

My vrou het dadelik haar veldtog van aanbevelings begin.
Gedra jou.
Moenie iets impulsiefs doen nie.
Bly kalm en helder.
Aanvaar wat hulle ook al vir ons gee.
Kom dan stilletjies huis toe.

Sy het geglimlag terwyl sy dit gesê het.
Sy het baie goed geweet dat dit gewoonlik tydmors is om die wolf aan te raai hoe om hom tussen die skape te gedra.
Ahahahah.

Die dag van die geleentheid het uiteindelik aangebreek.
Die saal was stampvol. Ons het niemand herken nie. Ek in elk geval nie.
Die tyd het almal se gesigte verander.
Vreemd genoeg het byna niemand hul kinders saamgebring nie.

Die program het begin met ’n spreker, ’n verloskundige wat in daardie jare by die kliniek gewerk het.
Sy het onthou dat 1993 buitengewoon was.
Daar was vier-en-vyftig tweelinggeboortes.
Daarvan was een-en-vyftig meisies.
Net drie was seuns.

Daarna het die direkteur van die kliniek op die verhoog geklim en die drie paartjies wat die manlike tweelinge voortgebring het, uitgenooi om vorentoe te kom.
Toe ek my van hoor, het my vrou stilletjies die kruisteken gemaak.
’n Nuwe avontuur het begin.
Sy het geweet ek sou praat.
Sy het net nie geweet wat ek gaan sê nie.

Die eerste paartjie is gevra wat hulle glo hul tweelinggeboorte veroorsaak het. Die man het energiek geantwoord dat goeie kos en groot passie waarskynlik die deurslaggewende rol gespeel het.
Die gehoor het gelag en hande geklap.

Die tweede paartjie het dieselfde vraag gekry.
Hierdie keer het die vrou geantwoord en voorgestel dat ’n gevorderde hormoonbehandeling die uitkoms op een of ander manier kon beïnvloed het.

Toe was dit ons beurt.
My vrou het vinnig beheer oor die mikrofoon geneem voordat ek kon.
Sy het verduidelik dat tweelinggeboortes deur my familiegeskiedenis loop: ek self, my pa, en voor hom my oupa.
Volgens haar was dit voorspelbaar.
Amper natuurlik.
Alles het veilig verloop.

Toe het sy die noodlottige fout probeer maak.
Sy het probeer om die mikrofoon aan my oor te gee.
Ek het dit onderskep.
Dit was ’n geleentheid wat net een keer in ’n leeftyd kom.
Ek kon dit nie verspil nie.

Ek het verduidelik dat ek in daardie jare vir Gillette in die groothandel gewerk het.
Natuurlik, het ek gesê, was tweelinggeboortes maklik om te verklaar.
Dit was dieselfde beginsel as ons promosies:
neem twee, betaal vir een.
Die saal het ontplof van die lag.

Aangemoedig deur die reaksie het ek voortgegaan.
“Dit was ’n veeleisende jaar, 1993. ’n Onvergeetlike een. Maar ek wil ook daarop wys dat ek nooit voor daardie tyd die geluk gehad het om enige van die dames wat hier teenwoordig is, te ontmoet nie.”

Die dames het geglimlag.
Die mans het minder geglimlag.
’n Ewewig is in die heelal herstel.

Uiteindelik het die geleentheid tot ’n einde gekom, en ons het na die uitgang beweeg.
Net toe ons vertrek, het verskeie dames my voorgekeer.
“Meneer Gillettenarrative,” het hulle geroep.

En op daardie oomblik het ek iets verstaan.

Die jare gaan verby.

Gesigte verander.

Herinneringe vervaag.

Maar stories reis vinniger as mense.

Ek het as Ferdinando aangekom.

Op een of ander manier het my stories voor my aangekom.

Ferdinando